

Den *italienske* Delegerede ønskede ikke en særlig Komité nedsat om dette Spørgsmaal, idet han troede, at man efter Diskussionen i en saadan Komité vilde være lige saa uenige som før. Vejen til en Løsning laa snarere i at bringe Spørgsmaalet ind under de fremtidige økonomiske Forhandlinger, hvor man skulde se at forhindre Skabelsen af nye Hindringer for Vareudvekslingen.

Den *bulgarske* Delegerede erklærede at han var uenig med Udenrigsminister Dr. Munch i visse Synspunkter, men saavel han som den tyske, den østrigske og den italienske Delegerede akcepterede Kravet om, at Spørgsmaalet snarest toges op til Undersøgelse.

Forsamlingens Beslutning om Spørgsmaalet — i dens endelige Redaktion — indgik som Led i den samlede Beslutning om de økonomiske Problemer, som findes givet nedenfor i Bilag 6, Sp. 6169(4).

Som Følge af Beslutningen indbødes en Række Lande, deriblandt Danmark, til at sende en Ekspert til den økonomiske Komité's Forhandlinger om Spørgsmaalet den 31. Oktober og eventuelt 1. November d. A.

Ved dette Møde repræsenteredes Danmark af Gesandt *Ove Engell*, der gjorde Rede for Danmarks liberale Toldpolitik og dets paa Mestbegunstigelsen baserede Handelspolitik og fremhævede, at Udspecialiseringen af Toldsatser og Anvendelse af Toldkontingenter havde givet Anledning til ret stor Ængstelse i Danmark, og at det var af Betydning, at der tilvejebragtes Klarhed af Hensyn til den fremtidige Handelspolitik. Saa godt som alle Udvalgets Medlemmer med Undtagelse af Tysklands Repræsentant fremhævede Vanskelighederne ved Toldkontingentsystemet, og Resultatet af Forhandlingerne blev, at der nedsattes et Underudvalg, hvori ogsaa *Engell* fik Sæde, som inden den økonomiske Komité's næste Møde skal undersøge og forberede Sagen, derunder navnlig fremskaffe forskellige Oplysninger om de

faktisk foreliggende Tilfælde af Toldkontingenter.

b. Landbrugskrisen.

Allerede under Forhandlingerne om Toldfreden og om det da opstillede Program for den økonomiske Samvirken i Fremtiden, havde der fra adskillige Sider lydt Stemmer for at vie Landbrugsspørgsmaalene en særlig Interesse. Imidlertid var Landbrugskrisen i visse øst- og sydøsteuropæiske Lande blevet stadig stærkere.

En fælles Aktion fra disses Side var derfor vbleen planlagt, og den rumænske Handelsminister *Madgearu* gjorde udførlig rede for denne. Han anførte bl. a., at den nuværende Landbrugskrise var af en særlig Voldsomhed, og væsentlig skyldtes, at Udførselen fra de 4 store oversøiske Landbrugslande var bleven stærkt forøget. Formindsnelsen af de europæiske Landes Landbrugseksport havde haft til Følge, at de købte mindre fra Industrielandene. Krisen var vært for Landbrugslandene, fordi Industrielandene nød den Fordel, at de faar Kornet o. l. billigere under Krisen. Efter Krigen er der i de nye Lande mod Øst og Syd-Øst sket en ny Fordeling af Jorden, hvorved de nye Ejere har maattet begynde med meget smaa Midler i Smaabrug fuldt optaget af at indføre Anvendelsen af Maskiner og iøvrigt tyngede af Genrejsningen af Landets Økonomi. I denne Situation virkede Konkurrencen fra de oversøiske Lande særlig haardt, ja, som Trusel mod deres Udvikling. Indførelse af Told kunde ikke som i de ældre Lande nytte noget. For Mellem og Sydeuropa var Spørgsmaalet derfor blevet akut.

Under disse Forhold havde Ungarn, Rumænien og Jugoslavien ladet sig repræsentere paa en Konference i Bukarest i Juli d. A., hvor Ekspertter havde beskæftiget sig med Besvarelsen af det af Folkeforbundet med Henblik paa de fremtidige økonomiske Forhandlinger udsendte Spørgeskema.